

РЕШЕНИЕ

№ 27104

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **4532** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.40, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Н. В. В. от [населено място] срещу решение № РКС24-РИ09-44/16.04.2024 г. на кмета на район „К. село“ на Столична община (СО).

С жалбата се твърди, че оспореното решение е постановено в противоречие с основополагащи правни норми, при неспазване на установената форма, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в несъответствие с материалния закон и неговата цел. Иска се обжалваният акт да бъде обявен за нищожен, алтернативно – за незаконосъобразен.

Ответникът - кметът на район „К. село“ на Столична община в представено по делото писмено становище и в открито съдебно заседание, чрез упълномощения си процесуален представител юрк. С. Й., оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде отхвърлена. Излага съображения, че исканата информация не съдържа сведения за обществения живот, а се отнася за трудовата дейност на определен служител на общината, който по реда на чл.31, ал.2 от ЗДОИ е изразил несъгласие за предоставяне на исканата информация, което довело до невъзможност за нейното предоставяне. Поддържа тезата, че следва да се прави разграничение между правомощията и дейността на органа - районен кмет и трудовите задължения на служител в общинската администрация и в тази връзка твърди, че исканата информация е с частен характер. Счита, че предвид многобройните заявления за

достъп до обществена информация, отправени до кмета на район „К. село” на СО, както и големия брой образувани пред АССГ дела, била налице злоупотреба с право. Претендира разности.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в предвидения в чл.149, ал.1 от АПК 14-дневен преклузивен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

Административното производство е образувано по подадено от Н. В. В. до кмета на район „К. село“ на СО заявление с рег. № РКС24-ОИ94-11/03.04.2024г. С него е поискан достъп до обществена информация относно назначаването на работа в администрацията на район „К. село“ на Столична община на Д. З. като „младши експерт Екология“ в Отдел „Други дейности по икономиката - 898“; длъжностната характеристика на Д. З.; списък на поставените му за изпълнение задачи в качеството му на младши експерт с данни от кого, кога и по какъв начин са му възлагани; изготвени отчети за извършената от Д. З. дейност в качеството му на младши експерт с данни за обективния резултат от неговата работа и положен труд; подробна деловодна справка за всички входящи и вътрешнослужебни документи, възложени за администриране и изготвени от Д. З.; писмена справка за това дали служителят е ходил редовно на работа и какво е обективното му присъствие в сградата на районната администрация; периодични официални служебни оценки за извършваната от него дейност във връзка със служебните му задължения.

Така поисканата информация административният орган е преценил като засягаща интересите на трето лице, поради което на основание чл.31, ал.2 от ЗДОИ е изискал от него да изрази съгласие, съответно несъгласие за предоставянето ѝ. С отговор с рег. № РКС24-ВК91-219-(1)/15.04.2024 г., Д. З. е изразил изрично несъгласие за предоставяне на исканата информация.

Административното производство е завършило с издаването на обжалваното решение с рег. № РКС24-РИ09-44/16.04.2024г. на кмета на район „К. село“ на СО, с което е предоставен пълен достъп до исканата информация, като на основание чл.31, ал.4 от ЗДОИ и предвид изричния отказ на третото лице заявителят е уведомен, че информацията не може да бъде предоставена в обем и по начин, който да не засяга интересите на това трето лице.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ.

Спазена е законоустановената писмена форма, както и е налице изискуемото съдържание по чл.38 от ЗДОИ.

При издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от

органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл.10 от ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл.11 от ЗДОИ). Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на ЗДОИ.

Правилото е, че стига исканата обществена информация да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените субекти, същата следва да бъде предоставена.

В случая поисканата информация се отнася до документи, съставени при и по повод възникналото с Д. З. трудово правоотношение, както и документи, свързани с трудовата дейност на този служител. В тези документи не се съдържат сведения относно обществения живот и същите не са в състояние да дадат възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на кмета на район „К. село” на СО. Тъй като исканата информация е свързана с начина на изпълнение на трудовите задължения на служител в общинската администрация, а не с дейността на задължения субект, същата е с частен характер и не може да се квалифицира като обществена информация по смисъла на ЗДОИ.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният административен акт е законосъобразен, поради което подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд - София град, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. В. срещу решение № РКС24-РИ09-44/16.04.2024 г. на кмета на район „К. село“ на Столична община.

ОСЪЖДА Н. В. В. с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението на основание чл.40, ал.3 от Закона за достъп до обществена информация не подлежи на обжалване.

Съдия: